

Camarazi pe alte fronturi

Halchyon

Te-am întrebat a mia oară de ce înălțimii te-ai returnat,
Când ai izgonit jegos dreptatea sură, pentru sângele vărsat.
Cum puteai să-ți legi cuvântul în cartea noastră cea mai sfântă?
Să ne numești pe rând „frate”, când ai pornit cu mintea frântă?

Ne prăbușeam precum frunzele când mâna elementului le smulgea,
Iar tu veneai și le sfărâmai până când ultima sevă pentru moarte curgea.
Și-ai înșfăcat zelos stindardul pocăinței noastre clătinate,
Să-l mângălești în bălți de metal, încinse în pasteluri eviscerate.

Treiul pe inimă și degetele încleștate în văz pustiu,
Așa călcai pe plaja-ți de carne și oase cu nascent iaz ruginiu.
În lanțul frăției și-n piepturi ai sechestrat, praf din gura puștii tale
Rege pseudoMidas, ce oceanul întorceai pentru gri parale.

Blestemate rugăciuni se-ntind de la lacrimi orfane, ba chiar muțite,
La câmpuri de cruci, cu strigăte acoperite din roșiile-ți cuțite,
Și întâlnirea noastră la capăt de țevi aranjată de Dumnezeu
Va decide printr-un ceas în imn tăcut de semper fi... tu sau eu.